

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/99/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121205504
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1121205504.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: T. S., H.. XX.XX.XXXX, C. E. XX, C., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 51, Bratislava, IČO: 47 234 318, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o náhradu škody na zdraví a prísl., na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09.06.2022, č.k.14C/44/2021-65, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku o trovách konania m e n í tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

II. Žalovaná m á proti žalobkyni nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením konanie zastavil (výrok I) a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100% (výrok II).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vecne tým, že žalobkyňa svojim dispozitívnym úkonom zobrala žalobu v celom rozsahu späť, nakoľko zo strany žalovanej došlo po podaní žaloby k plneniu, preto konanie zastavil.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. a pri posudzovaní procesného zavinenia na zastavení konania prihliadol na to, že k zastaveniu konania došlo z dôvodu, že žalovaná uhradila žalobkyni po podaní žaloby dňa 28.01.2022 sumu vo výške 6 552 eur. Mal tak za to, že k zastaveniu konania došlo z dôvodov na strane žalovanej, preto priznal žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., majúc za to, že súd prvej inštancie o náhrade trov konania rozhodoval príliš formalisticky. Uviedla, že princíp procesného výsledku inemožno chápať povrchne formalisticky, lebo nielen petit, ale i žalobné tvrdenie, teda dôvody žaloby, vyjadrujú, prečo sa žalobkyňa domáha plnenia od žalovanej a prečo tento dôvod po podaní žaloby odpado (nález Ústavného súdu SR z 8. februára 2017, sp.zn. I. ÚS 629/2016, publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR pod č. 46/2017, taktiež Zo súdnej praxe č. 15/2018). Upriamila pozornosť na to, že žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na zaplatenie základnej náhrady za SSU, vo výške 6 552 eur spolu s prísl., a to na základe lekárskeho posudku zo dňa 07.12.2020, vypracovaného Z.. F. N., S., traumatológom. V tomto posudku bola nezákonne ohodnotená položka č. 254 (Vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy), nakoľko toto ohodnotenia SSU týkajúce sa duševných porúch má vykonať lekár v špecializovanom odvetví psychiatria. Z uvedeného vyvodila, že nárok žalobkyne

nebol preukázaný lekársnym posudkom vypracovaným Z.. F. N., S., traumatológom. Výzvou zo dňa 21.12.2020 sa žalobkyňa domáhala poskytnutia poistného plnenia, zodpovedajúcej i náhrade za položku č. 254. Žalovaná z dôvodu posúdenia oprávnenosti nárokov uplatňovaných žalobkyňou požiadala znaleckú organizáciu forensic.sk. Inštitút forezných medicínskych expertíz s.r.o. o úkony znaleckej činnosti. Listom zo dňa 14.01.2021 žalovaná oznámila žalobkyňi poskytnutie primeraného preddavku vo výške 5 000 eur a upovedomila žalobkyňu, že jej nárok posudzuje znalecká organizácia, s tým, že o výsledku posúdenia ju bude bez odkladu informovať. Listom zo dňa 24.03.2021 žalovaná informovala žalobkyňu, že nemá preukázaný rozsah povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Napriek uvedenému žalobkyňa dňa 06.08.2021 podala žalobu na súd prvej inštancie. Dňa 04.01.2022 znalecká organizácia forensic.sk vypracovala odborné vyjadrenia - znalecký úkon č. 5/2022, na základe ktorého žalovaná poskytla žalobkyňi plnenie vo výške 6552 eur. Pričom odborné vyjadrenie bolo nevyhnutne potrebné na poskytnutie poistného plnenia. Upriamila pozornosť aj na to, že žalobkyňa zobrala žalobu späť i v časti ňou uplatneného nároku na zaplatenie mimoriadneho zvýšenia náhrady SSU vo výške 1 638 eur, preto späťvzatie žaloby v tejto časti nebolo odôvodnené neskorším správaním žalovanej, čo súd prvej inštancie v rozhodnutí nezohľadnil. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že uloží žalobkyňi povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej poukázala na komentár k Civilnému sporovému poriadku, ktorý v § 256 ods. 1 C.s.p. uvádza: „Za osobu, ktorá zavinila zastavenie konania, je považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby“. S tvrdením žalovanej, že v lekárskom posudku Z.. F. N., S., traumatológa, je nezákonne ohodnotená položka č. 254 počtom bodov 300 uviedla, že sa s týmto tvrdením nestotožňuje. Uviedla, že princíp procesného zavinenia nemožno chápať príliš formalisticky, pokiaľ žalovaná poukázala na nález Ústavného súdu SR z 8. februára 2017, sp.zn. I. ÚS 629/2016, tento nález sa netýka náhrady škody na zdraví. Podotkla, že navýšenie SSU súdom by záviselo od úvahy súdu, preto v týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Pričom priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdnej sumy je zdôvodniteľným cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“ (§ 255 C.s.p.), keďže ten sa skúma čo do právneho základu, nie čo do výšky priznaného nároku. Na základe uvedeného mala za to, že boli splnené zákonné podmienky preto, aby jej súd prvej inštancie priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaná vo vyjadrení k podaniu žalobkyne uviedla, že v danom prípade súd prvej inštancie neaplikoval ust. 255 C.s.p. a výška nároku nezávisela od úvahy súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie o základe nároku ani nerozhodoval a aplikoval len ust. § 256 ods. 1 C.s.p.. Mala za to, že ňou uvedený nález ústavného súdu SR predstavuje zovšeobecnenú interpretáciu normy. V súvislosti s interpretáciou ust. § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, zo strany žalobkyne uviedla, že v citovanom ustanovení je použité slovné spojenie „môže“, pričom „rozhodnutie o výške plnenie“ podľa právnej úpravy v znení účinnom do 30. júna 2019, záviselo od úvahy súdu vtedy, ak súd určil výšku nároku podľa ust. § 136. V danom prípade späťvzatie žaloby v časti mimoriadneho zvýšenie náhrady SSU nebolo odôvodnené neskorším správaním žalovanej, preto žalobkyňa nesie zodpovednosť za zastavenie konanie v časti istiny 1 638 eur.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení poukázala na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z dňa 30.11.2021, sp.zn. 6Co/124/2021-311, v obdobnej veci.

8. V následnom vyjadrení žalovaná zopakovala svoju predchádzajúcu argumentáciu a upriamila pozornosť na to, že u žalobkyne nie sú dané dôvody na mimoriadne zvýšenie náhrady za SSU. Keďže pre ukončenie prešetrovania následkov škodovej udalosti bol potrebný a nevyhnutný úkon znaleckej činnosti znaleckej organizácie, hodnotenie duševných porúch (položka č. 254) nemohol vykonať traumatológ, žalobkyňa riadne nepreukázala nárok na náhradu SSU predložením znaleckého posudku. Až na základe záverov odborného vyjadrenia znaleckej organizácie forensic.s. poskytla žalobkyňi poistné plnenie vo výške 6 552 eur, ostatné nároky žalobkyne neuznala, majúť za to, že na strane žalobkyne neboli dané dôvody pre mimoriadne zvýšenie náhrady za SSU. Vzhľadom k uvedenému žiadala, aby žalobkyňa bola zaviazaná nahradiť jej trovy konania v plnom rozsahu.

9. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 379, § 380 v spojení s § 470 C.s.p.. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok II o trovách konania.

10. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Ak má byť konanie zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby, je súd povinný skúmať dôvod, pre ktorý zbral žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby správanie žalobcu, potom musí ísť výlučne o správanie tejto strany sporu, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch strán. Rovnako to platí aj v prípade, ak je dôvodom späťvzatia žaloby správanie žalovaného. Kritérium procesného zavinenia treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu) (viď R 49/1993, tiež bod 15 nálezu ÚS SR sp. zn. I. ÚS 196/09).

13. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3MCdo/25/2012 zo dňa 04.04.2013 uviedol, že v prípade, ak súd prejednáva nárok na náhradu škody, ktorá je vymedzená jednotlivými zložkami práva na náhradu škody, tieto jednotlivé zložky na náhradu škody sa prejavujú ako samostatné dielčie nároky vyplývajúce z určitého zodpovednostného vzťahu. Existencia týchto dielčích nárokov je od seba nezávislá; jednotlivý dielčí nárok môže vzniknúť bez toho, aby súčasne vznikli aj ďalšie nároky. Jednotlivé dielčie nároky na náhradu škody sú podľa hmotného práva úplne samostatné, nakoľko predpoklady ich vzniku sú odlišné a tiež vznikajú v rôznom (inom) čase. So samostatnosťou dielčích nárokov na náhradu škody je nutné počítať aj pri rozhodovaní o trovách konania (porovnaj R 10/1976, R 28/1970, obdobne vec Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. MCdo 11/2011).

14. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa si v prejednáwanej veci uplatňovala nárok na zaplatenie náhrady škody titulom základného bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 6552 eur s prísl. a nárok na zaplatenie mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 1638 eur, jednalo sa o dva samostatné dielčie nároky. Preto na účely rozhodnutia o náhrade trov konania bolo potrebné každý z týchto nárokov posudzovať ako samostatnú vec a posúdiť procesné zavinenie na zastavení konania samostatne vo vzťahu ku každému dielčemu nároku osobitne.

15. Z obsahu podania žalobkyne (podanie zo dňa 28.03.2022) vyplýva, že späťvzatie žaloby v celom rozsahu (zaplatenie náhrady škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 6552 eur s prísl. ako i zaplatenie náhrady škody titulom mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 1638 eur) odôvodnila tým, že žalovaná po podaní žaloby plnila sumou 6 552 eur, čím podľa žalobkyne došlo k úplnému uspokojeniu jej nároku na odškodnenie trvalých následkov (v časti základného bodového ohodnotenia). Pričom späťvzatie žaloby v celom rozsahu (i vo vzťahu k dielčemu nároku na zaplatenie mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia) odôvodnila žalobkyňa so zreteľom na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania a procesnej ekonómie. Možno tak ustáliť, že žalobkyňa zbrala žalobu vo vzťahu k dielčemu nároku na zaplatenie náhrady škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia späť pre správanie žalovanej, nakoľko žalovaná poskytla žalobkyni plnenie po začatí konania, preto je potrebné konštatovať, že žalovaná vo vzťahu k dielčemu nároku na zaplatenie náhrady škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, procesne zavinila zastavenie

konania. Uvedené závery však nemožno aplikovať k späťvzatiu žaloby vo vzťahu k dielčemu nároku na zaplatenie mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, nakoľko k späťvzatiu žaloby v tomto nároku nedošlo pre správanie sa žalovanej. Žalobkyňou uvádzaný dôvod „zásada rýchlosti a hospodárnosti konania a procesná ekonómia“ nemožno vyhodnotiť inak, ako späťvzatie bez uvedenia dôvodu, kedy je potrebné procesné zavinenie na zastavení konania vo vzťahu k dielčemu nároku na zaplatenie mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia pričítať na vrub žalobkyne. Pretože termín „zavinenie“ nemožno interpretovať - čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre - v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania, teda aj jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, I. ÚS 196/09). V prejednávanej veci tak možno prijať záver, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania vo vzťahu k dielčemu nároku na náhradu škody titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania vo vzťahu k dielčemu nároku na zaplatenie mimoriadneho zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, t.z. zavinenie na zastavení konania ako celku bolo u oboch strán rovnaké. Odvolací súd tak analogicky aplikujúc ust. § 255 ods. 2 C.s.p., má za to, že je dôvodným vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

16. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (vo výroku o trovách konania) podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešná žalovaná má proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).